

Kárpát-medencei Életmesék, avagy a generációk közötti párbeszéd útja

Seprényi Kinga

magyar nyelv és irodalom –történelem szakos tanár, Medgyessy
Ferenc Gimnázium, Művészeti Szakgimnázium és Technikum,
Debrecen

Absztrakt: A tanulmányomban a Mosolyvirág Nagycsaládosok Debreceni Egyesületének Kárpát-medencei kulturális tevékenységét mutatom be, amely a családi történetek (oral history) megőrzésén és közösségi megosztásán keresztül erősíti a generációk közötti párbeszédet és a magyar nyelvű kulturális identitást. A tanulmány bemutatja az Életmeseíró pályázat több mint másfél évtizedes működését, annak korosztályi és területi elterjedését. Az írói pályázathoz kapcsolódó felolvasó és illusztráló minősítések tovább szélesítik a részvételi lehetőségeket, különösen a gyermekek és fiatalok körében. A Mosolyvirág Nagycsaládosok Egyesületének tevékenysége jó példája annak, miként válhatnak a személyes élettörténetek a közösségi emlékezet és az értékközvetítés eszközeivé a Kárpát-medencében.

Kulcsszavak: életmesék, felolvasó- és illusztráló minősítés, írópályázat, nagycsaládosok

Abstract:

In this study, the Carpathian Basin–focused cultural activities of the *Mosolyvirág Nagycsaládosok Debreceni Egyesülete* (*Debrecen Association of Large Families*) are examined, highlighting how they strengthen intergenerational dialogue and Hungarian-language cultural identity through the preservation and community sharing of family narratives (oral history). The paper outlines the more than fifteen-year history of the Életmeseíró (Life-Story Writing) competition and examines its demographic and geographical reach. The related reading and illustration certifications further broaden opportunities for participation, particularly among children and younger generations. The activities of the *Mosolyvirág Nagycsaládosok Debreceni Egyesülete* demonstrate how personal life stories can become instruments of collective memory and value transmission across the Carpathian Basin.

Keywords: life stories, reading out and illustrating, writing projects, large-family

A Mosolyvirág Nagycsaládosok Debreceni Egyesülete

A Mosolyvirág Nagycsaládosok Debreceni Egyesülete (1. kép) – amely a Nagycsaládosok Országos Egyesületének önálló tagegyesülete – 2025-ben ünnepelte fennállásának 25. évfordulóját (Mosolyvirág 1). Jelenleg több mint 330 család tagja a közösségnek. Az egyesület fő célja a nagycsaládok érdekképviselése, a közösségi élet erősítése és a kulturális értékközvetítés. Tevékenységeik közé tartoznak például a szűrőprogramok, táborok és kirándulások szervezése, valamint az élelmiszermentés és az adománygyűjtés a rászoruló családok gyermekei számára.

A nemzedékek közötti kapcsolat erősítése érdekében az egyik legfontosabb céljuk a családi történetek megőrzése, a generációk közötti párbeszéd elősegítése, illetve az irodalmi és művészeti nevelés, tehetséggondozás, esélyteremtés. Ennek érdekében hívták életre 2008-ban az Életmeseíró országos pályázatot. 2011-ben az egyesület tagja lett a Kárpát-medencei Családszervezetek Szövetségének (KCSSZ) és a Családláncnak. Ezáltal a meseíró pályázatra jelentkezők köre átlépte az országhatárokat, és az egész Kárpát-medencére kiterjedt.

Az internetnek köszönhetően (honlapok, levelezési rendszerek, hirdetések), számos kisebb településről is érkeznek életmesék. 2012-től a pályázatot kiegészítették az „Amikor kicsi voltál.../Amikor kicsi voltam” témakörrel is. Így nem csupán az idősebb korosztály került a középpontba, hanem a kisgyermekes anyukák, apukák, nagymamák, nagypapák és maguk a gyerekek is szívesen emlékeztek vissza az együtt eltöltött meghitt évekre. A családi legendárium történeteit négy korcsoporttól várják a szervezők: a 10 év alatti, alsó tagozatos diákoktól, a 10–14 év közötti felsősöktől, a 15–38 év közötti fiataloktól és fiatal felnőttektől és a 38 év feletiektől. 2025-ben közel 300 pályázatíró félezer írása közül a háromfős zsűri válogatta ki ismét a korcsoportonkénti legjobb írásokat, így a Kárpát-medencei Életmesék kötetbe 149 írás került. Az eddigi legfiatalabb pályázó 6, a legidősebb 97 éves volt. Ebből is látható, hogy ezek a történetek mindenkit meg tudnak szólítani. Az írók és olvasók hasonló élményeket éltek át a történelem bizonyos korszakaiban, így a szereplőkkel való azonosulás, együttérzés explicit módon történik.

Ahogy Ungváry Krisztián megfogalmazta, bár a történelem, interpretációs lehetőség, egyszersmind ténytudomány is. Akárhonnan közelítjük meg, ugyanoda jutunk. Ezek a történetek, bár önálló és személyes prózai alkotások, mégis a közösségi élmény, tapasztalás egyik dimenzióját nyitják meg előttünk. A történeti eseménynél nem az a kérdés, hogy valami mikor történt, mert azt általában tudjuk, hanem hogy akik ott voltak, hogyan élték át. A naplók és esetünkben az Életmesék történeti forrásértéke tehát ebben áll. Az indukció módszerét követve vonhatunk

le belőlük általános következtetéseket. Egy kronológia önmagában nem sok, csupán szükséges segédlet a korszak tanulmányozásához, az igazi érték az egyének individuális tapasztalataiból származik. (Ungváry 2025)

A kötetek fővédnökei

2. kép: A Kárpát-medencei életmese-kötetek

A 2009-2025 között megjelent kötetek letölthetők a Mosolyvirág egyesület oldaláról, (Életmese kötetek 2009-2025)

Számos támogató közül kiemelendő, hogy a kötet fővédnöke 2013-tól Kövér László házelnök volt. Mellette Papp László, Debrecen polgármestere és Széles Diána, Debrecen város alpolgármestere helyi szinten támogatják a pályázatot, a városi kulturális pályázat keretében. 2025-ben Kövér László mellett Hankó Balázs kultúráért és innovációért felelős miniszter is kiemelt támogatója és védnöke lett a 17. Életmeseírói pályázatnak.

Az Életmeseíró pályázat zsűrije

A pályázat 2009-es indulásakor a zsűri tagja volt Sándor Lászlóné Barta Erzsébet, a debreceni Tóth Árpád Gimnázium magyar–oroszmozgókép szakos tanára. 2009–2024 között a bíráló bizottság állandó tagja dr. Huszti László, rajz, művészettörténet, művészeti ismeret, mozgókép- és médiaismeret, dráma szakos tanár. Tanított a debreceni Szent József Gimnázium és Kollégiumban, valamint a DE Zeneművészeti karán. Több önálló és csoportos kiállításon vett részt, emellett könyveket is illusztrált.

2010-től napjainkig a zsűri tagja Vagyas Zsuzsanna okleveles magyar és ének-zene szakos tanár, a Kárpát-medencei Magyarok Kulturális Egyesületének tagja. A Debreceni Vörösmarty Mihály Általános Iskola és AMI-ban tanít

alsó és felső tagozatos gyerekeket. Szabadidejében szívesen foglalkozik a magyarság történetével, a népköltéssel, népzenevel, nyaranta az ismert és kevésbé ismert erdélyi tájak felfedezésével.

2009-től 2023-ig a három fős zsűri tagjai között szerepelt Kricsfalussy Istvánné Ibolya népművelő-könyvtáros, aki több mint negyven évig dolgozott a Méliusz Juhász Péter Könyvtárban, 2012-ig pedig a Debreceni Városi Könyvtár Központi Olvasótermének vezetője volt. 2013 januárjától a Méliusz Juhász Péter Könyvtár Helytörténeti Gyűjteményének és Fotótárának vezetője.

Őt követte ebben a kiemelten fontos szerepkörben Miksó Zoltán magyar nyelv és irodalom szakos tanár, aki a debreceni Szent Efrém Óvoda, Általános Iskola és AMI-ban tanítja a felső tagozatos gyerekeket. Kötelességének érzi a magyarság történetének kutatását, a magyar kultúra ápolását, továbbadását. Szívügye a határon túl kisebbségben élő magyarság helyzete, élete, kultúrájának fennmaradása (Életmese kötetek 2009-2025).

2025-ben lett a zsűri tagja Bécsiné Kléri Ágota, aki a Szent József Óvoda, Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium könyvtárosa, előtte a Méliusz Juhász Péter Könyvtár Helytörténeti Gyűjteményének munkatársa volt. Ő is lokálpatrióta lelkületű, fontosnak tartja a múlt értékeinek megőrzését és megismerését, ennek érdekében helytörténeti sétákat szervez a városban. (Életmese kötet 2025.)

Az Életmese pályázat díjátadó ünnepségei

3. kép: A 2024-es, a XVI. Kárpát-medencei Életmese-írói pályázat díjkiosztójának meghívója

a debreceni Nagytemplom mézeskalács másával).

Az első években a NOE Őszi találkozóin, 2013-tól az Országházban, majd a Covid után a debreceni Református Kollégium Oratóriumában került sor az ünnepélyes díjátadóra, ahol nemcsak a korosztályonkénti első öt helyezettet díjazták, hanem azok a szerzők, akik az ünnepélyen megjelentek tapssal kísérvé vehették át oklevelüket és a kötetüket (apróbb ajándékokkal együtt, például

A 2020-as és a 2021-es díjátadó ünnepséget egyszerre tartották Debrecenben a Református Kollégium Oratóriumában a Covid-járvány korlátozásai miatt. Ezt követően még három éven keresztül ezen a történelmileg is fontos helyen maradt a díjátadó (3. kép).

2025-ben Budapesten a Kulturális és Innovációs Minisztérium dísztermében került sor a díjak átadására (4. kép). Az átadó ünnepségről készült képek elérhetőek (Mosolyvirág 2).

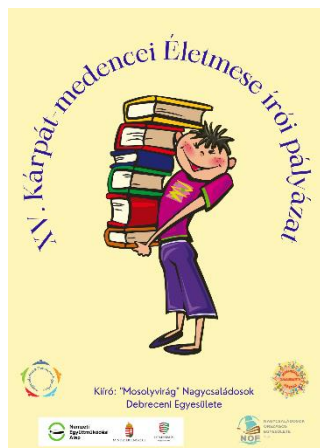

4. kép: A 2025-ös, a XVII. Kárpát-medencei Életmeseírói pályázat díjkiosztójának meghívója

Az Életmeseíró pályázat díjai

2009-ben még minden korcsoport első öt helyezettjét emelték ki a pályázók közül. 2010-ben megjelentek a különdíjak, és az első három helyezettet díjazták, melyeknél előfordult megosztott helyezés is. 2012-ben adták át először a *Családi díjat*, amelyet a Ficsor család kapott, és a Fodor unoka-nagymama, ez utóbbi kapcsolat később *Generációs díj* néven fog szerepelni 2016-tól. 2014-től a diákokat támogató iskoláknak, majd a felkészítő pedagógusoknak is elismerő oklevelet adnak át. 2019-től a *Családi díjből* kiválva külön *Testvér díj* és *Anya-lánya díj* került átadásra. 2020-tól *Házaspári alkotói díj* és *Senior díj* került bevezetésre, valamint a zsűri döntése alapján a több éven keresztül hűséges életmeseírók *Életmese emlékéremben* részesültek. 2021-ben *Életmese Kiváló Diák Tollforgatók díjban* részesültek a Nagyvázsonyi Kinizsi Pál Nemzetiségi Nyelvoktató Általános Iskola, tehetséges diák írói. 2022-től *Hűség díjban* részesülnek azok a szerzők, akiknek a történetei legalább három éven keresztül beválogatásra kerültek az *Életmese* kötetekbe; másodlagos szempont, hogy rendelkezzen díjazott írással is. 2025-ben hét *Hűség díjat* adtak át, ami arra utal, hogy az írók szívesen küldik meséiket újra és újra ebbe a történelmi, irodalmi szempontból és kulturálisan is fontos antológiába. Emellett több családtagot is alkotásra bírt: két *Testvér díj* és egy *Generációs emléklap* mellett az Udvardy család kapott *Családi díjat* írásaiért (Mosolyvirág 2).

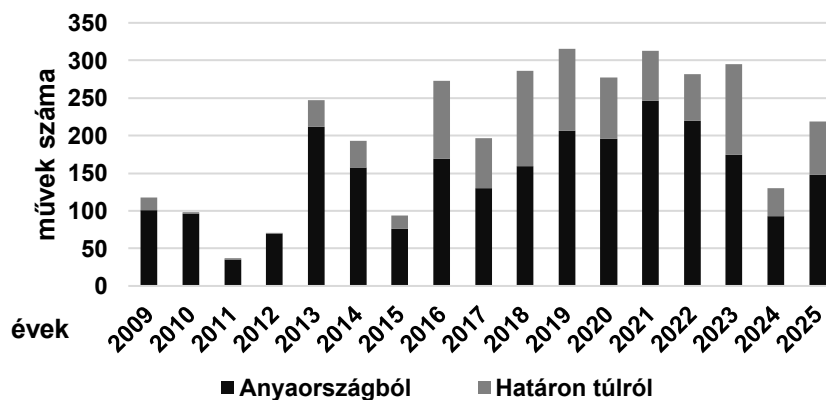
Az életmesék területi eloszlásának alakulása 2009 és 2025 között

Az elmúlt 17 évben több mint 3500 írás került be a Kárpát-medencei Életmesék köteteibe (Életmese kötetek 2009-2025). Az adatok elemzésével kapcsolatban megjegyzem, hogy évenként kb. 3%-a jelentkezőknek nem adta meg a kategóriáját vagy hogy honnan küldte az írását. Összesen 3549 írás szerepel a kiadványokban, ebből 3445-öt vizsgállok (Életmese kötetek 2009-2025). Azonban ezek a hiányosságok nem befolyásolják szignifikánsan a következő tendenciákat, megállapításokat. Mivel egy szerzőnek több írása is bekerülhetett, így nem a szerzőket számoltam össze, hanem a műveket. Egyébként kötetenként négy-öt olyan szerző szerepel, akinek több

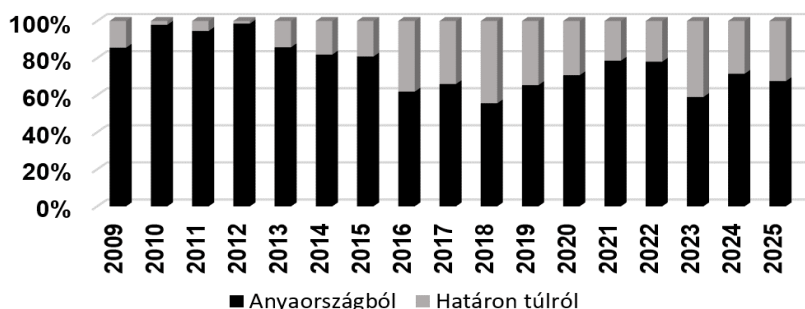
műve is beválogatásra került. Az *1. ábra* a kötetekben az egyes években bekerült művek számát mutatja be:

5. kép: A XV. Kárpát-medencei Életmeseírói pályázat figyelemfelhívó képe

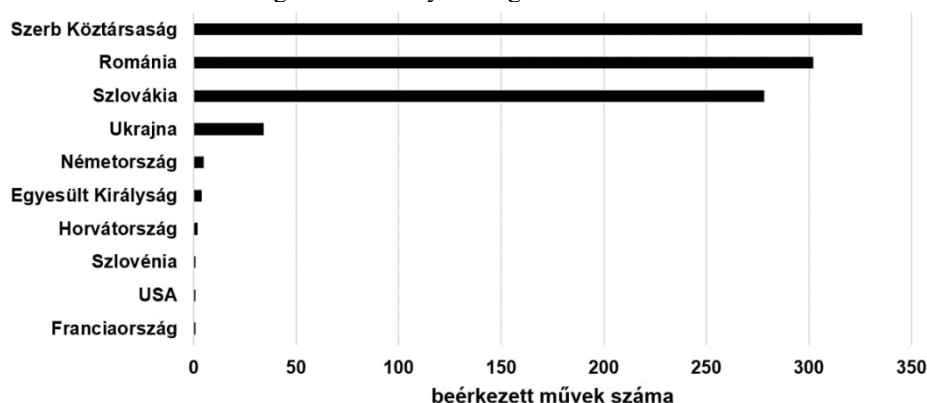

1. ábra: A Kárpát-medencei Életmese kötetekbe bekerült művek az anyaországból és a határon túlról

Látható, hogy a pályázat kezdetén viszonylag kevés mű került be a kötetekbe, de a 2010-es évek végére közel megháromszorozódott a beválogatott írások száma. Szerencsére nem tapasztalhatunk erőteljes visszaesést a Covid-járvány idején sem, az alkotói kedvet a világjárvány sem csökkentette. A művek nagyobb részben Magyarországról származnak, de jelentős a határon túli jelentkezők száma is, az összes mű ~30%-a származik tőlük. Ezt százalékos elosztásban mutatom be a *2. ábrán*.

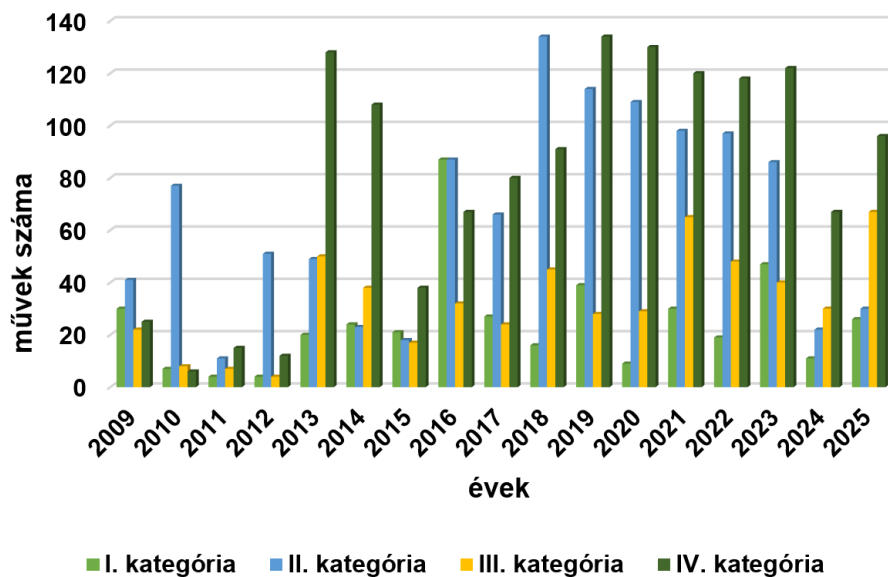

2. ábra: A Kárpát-medencei Életmese kötetekbe bekerült művek százalékos megoszlása az anyaországból és a határon túlról

3. ábra: A határon túlról érkezett művek országok szerinti megoszlása

Érdekes, hogy nem Erdélyből érkezett a legtöbb mű, ahol a legtöbb magyar nemzetiségű él, hanem a Szerb Köztársaságból (Vajdaság), ezt követi Románia (Erdély) és Szlovákia (Felvidék). Ez jól mutatja a határon túli magyar közösségek aktív részvételét. Ukrajnából (Kárpátaljáról) már jóval kevesebb írást küldtek. Kiemelkedő eredmény, hogy Németországból, az Egyesült Királyságból, Horvátországból, Szlovéniából, Franciaországból, de még az Egyesült Államokból is érkeztek mesék a pályázatra (3. ábra).

4. ábra: A mesék korcsoportonkénti megoszlása a pályázat eddigi éveiben

A 4. ábra a kötetekbe bekerült művek számának alakulását mutatja be 2009 és 2025 között, évenkénti bontásban, a négy korcsoport szerint. Az I. korcsoport (10 év alattiak) kezdetben alacsonyabb részvételt mutat, ugyanakkor 2016 után mérsékelte, de jól érzékelhető növekedés figyelhető meg, különösen a 2020-as évek elején.

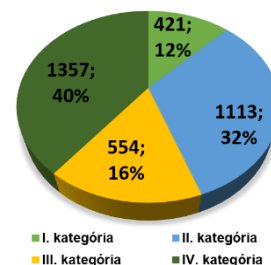
A II. korcsoport (10–14 év) több hullámban is kiemelkedően aktív: 2010-ben, majd 2018–2020 között ér el csúcserőteket, ami arra utal, hogy ebben az életkorban a pályázat iránti érdeklődés tartósan erős volt.

A III. korcsoport (14–38 év) részvétele kiegyensúlyozottabb, de 2021 után markáns emelkedés látható, amely 2025-re éri el a legmagasabb értéket.

A IV. korcsoport, vagyis a felnőttek minden évben meghatározó szereplői a pályázatnak: több évben – különösen 2013–2014-ben, valamint 2019–2023 között – tőlük származott a legtöbb mű.

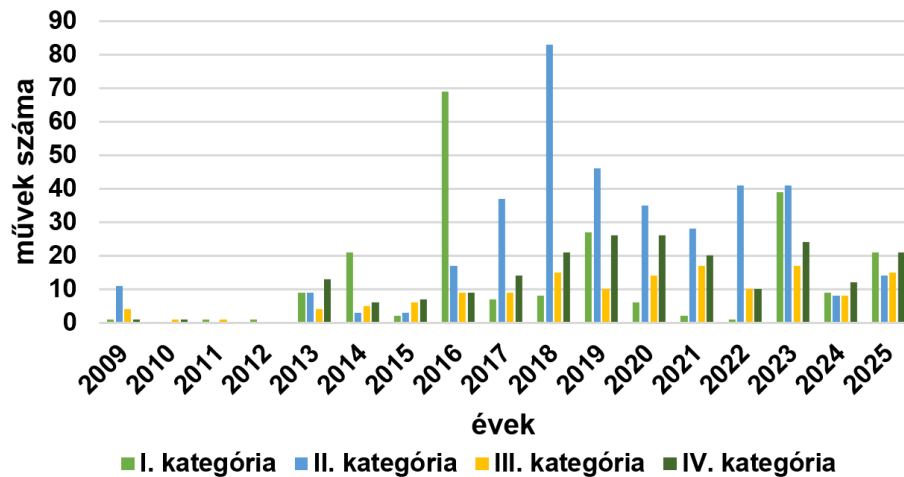
Összességében a grafikon azt mutatja, hogy a pályázat hosszú távon stabilan működik, a felnőtt korosztály folyamatos jelenléte mellett az utóbbi években a fiatalabb korcsoportok részvétele is erősödik.

A 2009–2025 között beérkezett történetek korcsoportokénti megoszlását az 5. ábra mutatja, amely alapján láthatjuk, hogy II. és a IV. kategória a legaktívabb. Ez a két korcsoport adja a művek 72%-át

5. ábra

Megjegyzem, hogy 2022-től az utolsó két korcsoport kategóriája módosult, 34-ről 38 évre, így a IV. korcsoport a 38 év felettiekre vonatkozott.

6. ábra: A határon túlról érkezett pályaművek korcsoportonkénti megoszlása

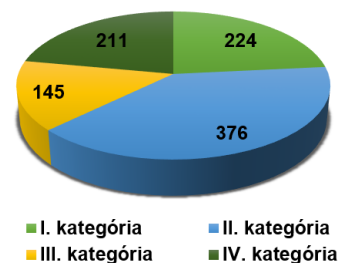
A 6. ábra a határon túlról bekerült írások számának alakulását mutatja a négy korcsoport bontásában. A pályázat indulásakor a részvétel alacsony és esetleges volt, majd 2013–2014-től egyértelmű növekedés figyelhető meg, ami a pályázat fokozatos határon túli elismertségét mutatja.

2016-ban kimagasló volt az I. korcsoport részvétele, ugyanis 17 mű érkezett Erdélyből, a legtöbb Kolozsvárról. Még ennél is több mű szerepelt eredményesen a Vajdaságból (47), a legtöbbjüket Zentáról és Adáról küldték be. A Felvidékről pedig négy írás került be a kötetbe.

A II. korcsoport (10–14 év) különösen kiemelkedő szerepet játszik: 2016-ban, és 2018-ban markáns csúcs látható, az utóbbi évben ez a kategória adja a legtöbb határon túli pályaművet. Érdekes továbbá, hogy 2017-ben és 2018-ban a II. kategóriában a Vajdaságból és Felvidékről érkezett a legtöbb írás.

Az I. és II. korcsoportra igaz, hogy a művek nagy részét ők küldték be, amiben jelentős szerepet játszik a határon túli szülők és pedagógusok áldozatos munkája és az anyanyelvhez, a nemzeti identitáshoz fűzött viszonyuk is.

A IV. korcsoport (felnőttek, 34/38 év felett) részvétele 2017 után válik stabilabbá, 2019–

7. ábra

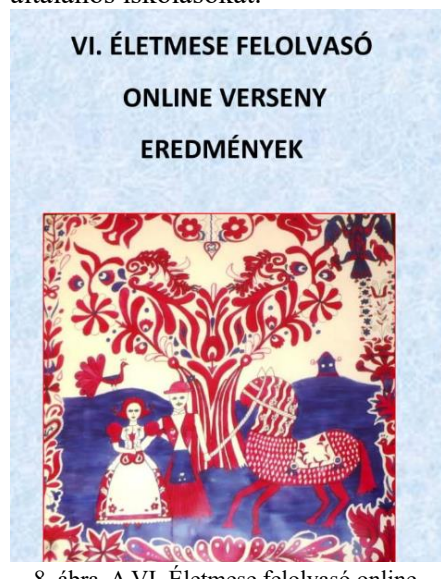
2023 között több évben is magas értékeket mutat, ami a felnőtt alkotók tartós érdeklődésére utal (7. ábra).

A III. (14–38 év, fiatal felnőttek) korcsoport hozzájárulása összességében mérsékeltebb, ugyanakkor 2023–2025 között ebben a kategóriában enyhe erősödés figyelhető meg.

Összességében a 6. ábra azt támasztja alá, hogy a határon túli magyar nyelvű részvétel nemcsak növekvő tendenciát mutat, hanem a korcsoportok szempontjából is egyre kiegyensúlyozottabbá válik, viszont összességében az I. és a II. kategória résztvevői vannak többségben.

Felolvasó és illusztráló verseny

Azért, hogy a megírt és kiadott életmesék minél több befogadóhoz eljussanak, a kötetnek még további küldetése van. 2015 ősze óta minden évben rendeznek Debrecenben felolvasó és illusztráló versenyt a kötetek életmeséiből. Ha az írás még nem is annyira, a meseolvasás és -rajzolás jelentősen aktivizálja főleg az általános iskolásokat.

8. ábra. A VI. Életmese felolvasó online verseny eredmények (2020)

2020-ban a Covid-járvány idején sem maradt el a felolvasó verseny, hiszen online hirdették meg. Radnainé Filep Ildikó az egyesület elnöke nagyon sikeresnek értékelte a minősítő versenyüket, mert így olyan messzi vidékekről is be tudtak csatlakozni, ahonnan másként nem vennének részt a Debrecenben tartott versenyen (8. ábra). Az online jelentkezők területi eloszlása miatt, valamint a tehetségfejlesztés és esélyegyenlőség szellemében a szervezők a következő években is meghirdették online a felolvasóversenyt. A zsűri 116 video felolvasást és 182 rajzot értékelt a négy korcsoportban (Haon 2020).

2021-ben ismét Debrecenben, a DEMKI közösségi házban rendezték meg a felolvasó versenyt és hirdették ki az illusztráló pályázat eredményét. Az előző év alapján online is várták a résztvevőket a minősítő versenyre. A rendezvény iránt ismét egyre növekedett az érdeklődés, és még a határon kívülről is érkeztek résztvevők, az online résztvevőkkel együtt 324-en méretették meg magukat a felolvasó és illusztráló versenyen (50 élő 117 online felolvasó, 157 rajz).

2020-tól minden évben érkeztek online felolvasások, bár számuk egyre csökkent és többnyire az első két korcsoport aktív. Az online felolvasók okleveleit

a mosolyvirag.hu oldalon lehet megtekinteni (Mosolyvirág 3). 2025-ben tizenegyedik alkalommal rendezték meg a felolvasó és illusztráló versenyt. Mindkét pályázatra az eddig megjelent kötetekből (Életmese kötetek 2009-2025) lehet választani egy írást vagy akár egy történetrészletet, melyet Debrecenben, az őszi felolvasó versenyen adnak elő a jelentkezők. Ha a távolság miatt ez személyesen nem kivitelezhető, akkor online formában is pályázhatnak, ha körülbelül három héttel korábban elküldik a videót (a név, korcsoport, település bemondásával kezdődő 1–1,5 perces felolvasást) a jelentkezési lappal együtt a szervezőknek.

A korábbi helyszínek között szerepelt a DEMKI Ifjúsági Ház, tavaly pedig a Méliusz Juhász Péter Könyvtár Központi Könyvtára adott otthont november 22-én délelőtt az I. és III-IV., délután a II. korcsoport felolvasó versenyének, melyen kiugróan magas volt a jelentkezők száma. A felolvasás két fordulóból állt: először egy-egy előre meghatározott kötelező részletet kellett minden korcsoport versenyzőjének felolvasnia, majd a második körben a szabadon választott kb. háromperces életmese-részletet bemutatnia. Miután minden pályázó végzett, és a zsűri döntésre jutott, a verseny összes résztvevője – kiemelt arany, arany, ezüst és bronz fokozatú – oklevelet és ajándécsomagot kap, senki sem megy haza üres kézzel. Ezzel is olvasásra, magabiztos kiállásra ösztönzik a szervezők a jelentkezőket – főleg a diákokat. Statisztikailag az I. és II. korcsoport jelentkezői vannak túlsúlyban, a legkevesebben a IV. korcsoport versenyzői szoktak lenni, de az ő számuk is évről-évre nő.

Az illusztráló versenyen a pályázók szintén a már megismert négy korcsoportban vesznek részt, és az Életmese kötetekből választott történeteket festenek vagy rajzolnak meg saját vizuális fantáziájuk segítségével. Ehhez a jelentkezési űrlapon szerepelnie kell, melyik év kötetéből, hányadik oldalon található a választott történet. Itt is minden résztvevő arany, ezüst vagy bronz fokozatban részesül.

Az online munkák válogatását közzétették a Mosolyvirág honlapján (Mosolyvirág 5) és Facebook-oldalán. Az író, felolvasó és illusztráló versennyel igyekeznek elősegíteni a családi történetek rögzítését, feldolgozását és megosztását. Az online részvétellel pedig összekapcsolják a családokat, a határon túli magyar közösségeket. Így kijelenthető, hogy mind az alkotói, írói kreativitást, illusztráló (vizuális) tehetséget, mind az előadói készségek kibontakoztatását támogatja a Mosolyvirág Nagycsaládosok Debreceni Egyesülete. Megvalósítják, amit Romics Ignác olyan jól megfogalmazott: „A múlt a mának szól”.

Összegzés

A tanulmány a Mosolyvirág Nagycsaládosok Debreceni Egyesületének és az általa életre hívott Életmese Programoknak a közösségformáló, kulturális és identitáserősítő szerepét mutatja be a Kárpát-medencében. Az egyesület negyedszáza-

dos működése során nemcsak a nagycsaládosok érdekképviseletét és szociális támogatását vállalta fel, hanem hangsúlyt fektetett a családi történetek megőrzésére, a generációk közötti párbeszéd erősítésére és az irodalmi, művészeti nevelésre is. „Mivel minden család őriz történeteket” – jegyzi meg Radnainé Filep Ildikó, ez a kezdeményezés nyitott fülekre talált a magyarság körében.

Az Életmeseíró pályázat 2009-es indulása óta több mint 3500 pályamű beválogatásával vált a Kárpát-medence egyik legjelentősebb, magyar nyelvű, közösségi emlékezetet építő kezdeményezésévé. A pályázat sajátossága, hogy széles korosztályt szólít meg: a legfiatalabb résztvevők mellett az idősebb generációk is aktív alkotókként vesznek részt, így a személyes történetek révén valódi, nemzedékek közötti kapcsolat jön létre. A beküldött írások egyszerre hordoznak irodalmi, történeti és közösségi értéket, hiszen az egyéni élettapasztalatokon keresztül a kollektív múlt megélésének és értelmezésének lehetőségét kínálják. Ha a pályázatra beküldött műveket nézzük, az átlagosan három-négyszerese a kötetben megjelent írások számának. Az írások mögött egy-egy család, iskolai közösség, civil szervezet is van, így a társadalmi mozgósítása még szélesebb spektrumú az életmese pályázatnak.

A statisztikai elemzések rámutatnak arra, hogy a pályázat hosszú távon stabil növekedést mutat, a Covid-19 járvány idején sem csökkent az alkotói kedv. A határon túli magyar közösségek részvétele folyamatosan erősödik, különösen a Vajdaságból, Erdélyből és a Felvidékről érkező pályaművek révén, ami a program identitásmegetartó és közösségépítő erejét igazolja.

Az írói pályázathoz kapcsolódó felolvasó és illusztráló versenyek tovább bővítik a kezdeményezés hatókörét, különösen a gyermekek és fiatalok körében, fejlesztve az olvasási, előadási és vizuális kifejezőkészséget. Az online részvételi lehetőségek pedig új dimenziót nyitottak a kapcsolattartásban, lehetővé téve a földrajzi távolságok áthidalását.

Összességében megállapítható, hogy a Mosolyvirág Nagycsaládosok Egyesülete és az Életmese Programok példamutató módon járulnak hozzá a családi emlékezet megőrzéséhez, a magyar nyelvű kulturális örökség ápolásához és a kárpát-medencei magyar közösségek összekapcsolásához. A kezdeményezés igazolja, hogy a személyes történetek közösségi megosztása nemcsak múltfeldolgozás, hanem a jelen és a jövő közösségeinek formálása is.

A családi történetek így tovább élnek nemcsak a generációk meséin, anekdotáin keresztül, hanem a kötetek lapjain is. Mindannyiunknak van olyan emléke, amely mások számára tanulságként, esetleg példaként szolgálhat, vagy éppen jókedvre derítheti. Aki ezt megosztaná a nagyobb pléniummal, idén is megteheti, hiszen a Mosolyvirág Nagycsaládosok Egyesülete 2026-ban 18. alkalommal is meghirdeti a kárpát-medencei életmeseírói pályázatot. További részleteket és a pályázat nevezési lapját a következő oldalakon találják meg: <https://csi.pet/fA3cz> és <https://forms.gle/KtcQs3C78k5czmin6>.

Köszönetnyilvánítás

Köszönöm a tanulmányhoz nyújtott segítséget Udvardy Antal egyetemi adjunktusnak és Bara Gabriella vegyész MSc szakos hallgatónak, DE-TTK.

Irodalom

- Életmese kötetek 2009-2025 <http://mosolyvirag.hu/app/hu/paragraph/render/216> (letöltés: 2026. 01. 06.)
- Haon 2020 <https://www.haon.hu/helyi-kultura/2020/11/nem-szegte-kedvuket-a-jarvanyhelyzet-sem-iden-online-tartottak-az-eletmeset> (letöltés: 2026. 01. 06.)
- Mosolyvirág 1 <http://mosolyvirag.hu/app/hu/paragraph/render/276> (letöltés: 2026. 01. 06.)
- Mosolyvirág 2 <http://mosolyvirag.hu/app/hu/paragraph/render/295> (letöltés: 2026. 01. 06.)
- Mosolyvirág 3 <http://mosolyvirag.hu/nyitolap> (letöltés: 2026. 01. 06.)
- Mosolyvirág 4 <http://mosolyvirag.hu/app/hu/paragraph/render/216> (2026.01.04.)
- Mosolyvirág 5 <http://mosolyvirag.hu/app/hu/paragraph/render/1079> (2026.01.07.)
- Ungváry Krisztián (2025) <https://www.youtube.com/watch?v=tMWcjLinfzk> (letöltés: 2026. 01. 06.)